ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΗ ΣΧΟΛΕΙΩΝ 4ου ΓΕΛ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ ΜΕ ΤΟ LICEOCRESPI

Η πρώτη συνεργασία μεταξύ των δύο σχολείων ξεκίνησε το 2015-16, όταν ομάδα μαθητών επισκέφθηκε το σχολείο μας και φιλοξενήθηκε από Έλληνες μαθητές. Στη συνέχεια το 2016-17, το δικό μας Λύκειο με Έλληνες μαθητές φιλοξενήθηκε από τους αντίστοιχους Ιταλούς συμμαθητές τους. Κατά την επίσκεψή μας στο LiceoCrespi, παρουσιάσαμε ένα δρώμενο από την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή με μεγάλη επιτυχία, ενώ οι Ιταλοί μαθητές παρουσίασαν ένα απόσπασμα από τη «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη. Παράλληλα, ο υπεύθυνος καθηγητής MarcoMessina ανέλυσε με μεγάλη αγάπη και υπευθυνότητα το «Φιλοκτήτη» του Γ. Ρίτσου και στις δύο γλώσσες για να τιμήσει τη χώρα μας.

Στη συνέχεια, το δικό μας σχολείο παρουσίασε το δρώμενο από την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή που αναφέρεται στον Πρόλογο την τραγωδίας και συγκεκριμένα στη στιχομυθία των δύο αδελφών (Αντιγόνης και Ισμήνης). Η Αντιγόνη προσπαθεί απεγνωσμένα να πείσει την αδελφή της, Ισμήνη, να συμμετάσχει στην ταφή του αδελφού της Πολυνείκη. Ζητάει από την Ισμήνη να συμπράξει, να συνεργαστεί και να κοπιάσει μαζί της για το αδελφικό χρέος, που είναι η ταφή, ενάντια στη διαταγή του Κρέοντα, που έχει κηρύξει να μείνει άταφος και άκλαυτος. Από την πλευρά της Ισμήνης η μόνη εκδήλωση πνεύματος συνεργασίας είναι η προθυμία να συγκαλύψει το μυστικό της ταφής. Η Ισμήνη δε μπορεί να συνεισφέρει έμπρακτα κάτι από τον εαυτό της. Είναι γεμάτη φόβους, που τις δημιουργούν αναστολές. Όταν σκέφτεται, φέρνει στο νου της μόνο φρικαλεότητες που συγκλόνισαν την οικογένεια του πατέρα τους ο οποίος τυφλώθηκε με το ίδιο του το χέρι και τους δύο αδελφούς, Πολυνείκη και Ετεοκλή, που αλληλοεξοντώθηκαν ο ένας με το χέρι του άλλου.

Στη δραματοποίηση εστιάζουμε στο θρήνο της Αντιγόνης. Η Αντιγόνη κλαίει, γιατί πεθαίνει αφού δε θα δοκιμάσει την χαρά του γάμου. Θρηνεί για τη ζωή που χάνει, είναι σωματικά και ψυχικά συντετριμμένη. Η ηρωίδα δεν είναι ον ψυχρό χωρίς ανθρώπινα συναισθήματα. Προτίμησε το δύσκολο δρόμο του χρέους που την οδήγησε στο θάνατο, παρά τους ισχυρούς δεσμούς με τη ζωή. Η Αντιγόνη μένει ψυχικά μόνη, χωρίς χαρά, χωρίς φίλους, πιστή όμως στο καθήκον να θάψει τον αδελφό της, παρά τη διαταγή του βασιλιά, πιστή στους αιώνιους και απαράβατους νόμους που απαιτούν την ταφή ενός νεκρού.

Ως απόρροια των παραπάνω θα λέγαμε πως η εμπειρία που αποκομίσαμε από τη συνεργασία των δύο σχολείων ήταν συναρπαστική, όχι μόνο σε επίπεδο ανταλλαγής ιδεών,

αλλά κυρίως σε επίπεδο φιλικής και συναισθηματικής φόρτισης των μαθητών μας.

https://www.youtube.com/watch?v=DJy5RjpX1Bs